

Vi vil standse stigningen i skatter og afgifter, så enhver kan budgettere, når man f.eks. køber hus. Det er tryghed.

Vi vil sikre, at borgerne altid kan vælge en anden leverandør af hjemmehjælp, hvis det offentlige bliver væk eller kvaliteten er for ringe. Det er tryghed.

Vi vil sikre, at patienter altid kan tage det fulde beløb med til et andet hospital i Danmark eller i udlandet, hvis det offentlige holder folk på venteliste i mere end 2 måneder. Det er tryghed.

Vi vil sikre, at straffene for vold og voldtægt øges markant, så man ikke som offer, der måske er mærket for livet, skal møde sin gerningsmand på gaden kort tid efter overgrebet. Det er tryghed.

Vi vil sikre, at folk selv vælger deres a-kasse og deres fagforening, så vi skaber større grad af frihed, fleksibilitet og bevægelighed. Det er tryghed.

Vi vil sørge for, at virksomhederne ikke alene kan disponere trygt i forhold til skatter og afgifter, men også kan rette produktiviteten og kreativiteten mod reel produktion frem for ansøgningskemaer og statslige blanketter. Det er tryghed.

Kl. 10.10

OG SÅ VIL VI OPRETTE ET SOCIALT RÅD, DER SIKRER, AT DE UDSATTE GRUPPER, SOM IKKE HAR EN STOR ORGANISATION I RYGGEN, KAN BLIVE HØRT HER PÅ CHRISTIANSBORG. Det er et skridt mod tryghed.

Tilbage står så spørgsmålet, om oppositionen vil være med, søge indflydelse og deltage konstruktivt i arbejdet. Invitationen står åben til alle.

I Venstre er det ikke afgørende, hvem vi samarbejder med, men hvad vi samarbejder om.

Venstres ønsker til forandring har det udgangspunkt, at befolkningen skal føle tryghed, sådan at vi ved fælles indsats kan mobilisere det overskud, som skal skabe blivende og stærke værdier til gavn for alle – et samfund, hvor vi ikke kun fokuserer på velfærd i økonomisk snæver betragtning, men i stedet tænker det bredt, så vi får skabt og styrket et ansvar og nogle netværk, der i højere grad peger i retning af et samværsamfund.

Alt for mange mennesker er i dag overladt til sig selv og systemerne. Vi går fejlagtigt rundt i den tro, at ansvar for hinanden er noget, som staten skal tage sig af. Det klarer vi over skattebilletten, så kan systemerne nok tage over. Men netop denne systemtænkning har jo medført, at et af vores allerstørste problemer i Danmark i dag er ensomheden.

I dag er systemet blevet så meget system, at hjemmehjælpere, der vil besøge deres såkaldte klienter i deres fritid, af systemet bliver bedt om at holde sig væk. Ja, pas endelig på. Vi skulle jo nødig få et personligt forhold til hinanden!

Lige så galt er det, når myndighederne med planloven i hånden forbyder et ægtepar at bygge en bolig på egen grund til det barnebarn, som skal overtage parrets gård.

Når man vil holde sammen i familien over generationer, skal vi jo som myndigheder støtte op alt, hvad vi overhovedet kan. Vi skal støtte op om samværet og det selvvalgte ansvar, og så skal vi give danskerne nogle gode muligheder for at danne fællesskaber på kryds og tværs af økonomiske og sociale skel. Og vi skal styrke frivillighedskulturen. Det kan vi især gøre ved at tænke kulturpolitik ind i vores ældre-, vores familie- og vores børneomsorg.

Vi skal give redskaber, der kan være med til at samle, men vi skal ikke trække tingene ned over hovedet på folk.

En kendt socialdemokrat, som jeg i øvrigt har meget stor respekt for, og som i dag er politisk ordfører for sit parti, har i sin bog »Sans og samling« beskrevet livet i den socialdemokratiske koncert som et livslangt tryghedsforhold. Der står:

»Man kunne leve hele sit liv inden for bevægelsens rammer, være barn i DUI, ung i DSU, købe sine varer i kooperationen, forsikre sig i Alka,« – det kan man i øvrigt stadig væk – »være aktiv i fagforeningen og partiet i en menneskealder og derefter trygt regne med, at Arbejdernes Ligkistemagasin sørgede for den sidste rejse.«

Det kan jo egentlig lyde meget smukt, og det havde vel egentlig også sin berettigelse engang, men det er altså også sådan, at man institutionaliserer mennesker, og det styrker ikke den enkeltes følelse af hverken selvværd eller ansvar.

Vi skal naturligvis bygge vores samfund på sammenhold om nogle grundlæggende værdier og holdninger. Vi skal bygge et samfund, hvor der er et fælles, men også et individuelt ansvar, et ansvar for at løse en lang række opgaver, men også et samfund, hvor det enkelte menneske har så stor frihed og så mange valgmuligheder, at der bliver plads til at holde paletter af talenter ud, frihed til forskellighed og plads til udfoldelse og mulighed for at forme sin egen tilværelse, så der bliver både mentalt og økonomisk overskud til det individuelle og det fælles ansvar.

Vi skal udvikle Danmark med nye investeringer, vi skal skabe arbejdspladser og mere pro-